Pregaria.cat

Entrada

La joventut del papa

Per MarinaS el dj., 24/08/2023 - 09:00

Des de fa setmanes l'algoritme d'Instagram m'ha inundat amb vídeos, imatges, reflexions i frases de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ). Varis perfils i *influencers* catòlics recalcaven "quin famós, cantant, esportista seria capaç de reunir a 1,5 M de joves de tot el món en un mateix lloc?"

És una pregunta commovedora, però sincerament penso que Taylor Swift o Coldplay, que tants estadis i escenaris estan omplint aquests darrers anys, si s'ho proposessin, reunirien a més d'un milió amb facilitat. Potser el matís és que només des d'un impuls com és l'alè de l'Esperit Sant som capaces de beure'ns l'enteniment i proposar-nos de celebrar una trobada així.

Un milió i mig de joves vam quedar-nos en silenci davant la presència del Santíssim exposat a la vigília de pregària amb el papa Francesc. Se sentia quelcom intens en l'ambient, la certesa de la presència de Déu que habita i mou tantes vides. Déu en la pregària de l'italià del costat, del que no conec el nom, però em reconec en les seves llàgrimes cercadores de profunditat. Déu en una Església diversa, immensa, global, concreta i personal.

Tanmateix, la realitat no és tan idíl·lica com la postal, ja que el grupet de joves del meu altre costat va trobar en l'inici de la vigília el moment idoni per muntar el pícnic per sopar. Una contradicció similar em va xocar quan, després de sentir-me en comunió en aquest silenci habitat que ens embolcallava a tots, centrats en una única presència, la de Déu exposat al Santíssim, el silenci va ser trencat pels càntics "Esta es la juventud del papa". Qui és el que ens convoca? Amb qui hem vingut a trobar-nos? De qui som "fans" en última instància?

En carn i ossos, és el papa Francesc qui ens ha reunit, juntament amb totes les persones que amb la seva feinada han fet possible la JMJ. En esperit, és Déu el que ens reuneix i el que mou en profund la nostra vida. Així ens ho recordava el papa a la cerimònia d'acollida:

"Es hermoso estar juntos en Lisboa; fueron llamados por mí, por el Patriarca, por sus obispos, sacerdotes, catequistas, animadores. […] Pero, sobre todo, es Jesús quien los llamó […]. Ustedes no están aquí por casualidad. El Señor los llamó, no solo en estos días, sino desde el comienzo de sus vidas."

I és precisament aquesta darrera certesa la que em retorna a Barcelona, em baixa del Tabor i em porta a la meva realitat, a casa, amb les meves relacions i afers. És la certesa que l'Esperit Sant és en mi, és en cadascun dels joves que ens hem reunit a Lisboa i és en cada persona que em pugui trobar en el camí de tornada i en la meva vida quotidiana.

Aquesta és l'essència i penso que sense una vivència prèvia de l'Esperit Sant a les nostres parròquies, grups de fe, acompanyaments i catequesis, i una vida de fe enfortida per la vivència d'una Església que és global, diversa i unida en Crist, la JMJ no tindria sentit més enllà de ser un esdeveniment multitudinari força boig.

Així doncs, la JMJ comença ara, amb el retorn a les nostres petites esglésies quotidianes on el papa Francesc ens recalca que hi ha espai per a tots i ens demana que siguem creients alegres i sense pors.

"María se levantó y partió sin demora" (Lc 1, 39). "María va porque ama y "el que ama, vuela, corre y se alegra" (Imitación de Cristo, III, 5)" (lema de la XXXVII JMJ y discurso del santo padre en la vigilia con los jóvenes, 5 de agosto de 2023, XXXVII JMJ)

"Y entonces nos podemos preguntar: ¿qué nos llevamos con nosotros volviendo a la vida cotidiana? […] respondo con estas tres palabras: Resplandecer, escuchar y no tener miedo" (homilía del santo padre en la santa misa para la JMJ, 6 de agosto de 2023)